

Πειδὴ σκαιρὸν ποῦ φθάσαμεν, ἄρχοντες τιμημένοι,
 θωροῦμεν πράγματα φρικτὰ σ' ὄλην τὴν οἰκουμένην·
 πείνες, θανατικά, νερά, φωτιές ἐξ οὐρανόθεν,
 ἐκαῖθεν σύγχυτες πολλές, ἤχους ὀπλῶν ἐδῶθεν,
 5 καὶ ἀπάνω σ' ὄλα βλέπομεν ποῦ Τοῦρκος τὸ θηρίον
 ἐξύπνησε μὲ φοβερὸν τραγανισμόν δοντίων,
 καὶ βούλεται τὴν δύναμιν ἀποῦχει νὰ μᾶς δείξη,
 μᾶλλον ὡς δράκων τὰ πουλιά λέγει νὰ μᾶς ρουφήξη,
 καὶ πρῶτ' ἀρμάδαυ ἐστειλε, τὴν Μάλτα νὰ χαλάση,
 10 ὡς κυνηγήτραν τῶν Τουρκῶν σ' ὃ τ' ἀπ' ἐκεῖ περάση·
 ἀλλὰ θεοῦ βοήθεια φθάνοντας στὸ νησίον,
 ἐχάσεν τόσον πόλεμον ποῦχεν ἐκεῖ πλησίον,
 ἔπειτα πιάσεν ἄφοβα Κύπρου τὴν ἐπαρχίαν,
 δείχνοντας τοὺς Χριστιανοὺς τόσην του δυναστείαν·
 15 διὰ ταῦτα στὸν ποιήσαντα τούτην τὴν ἱστορίαν,
κρασιμένην ἐκ τὸν ἴδιον Μάλτας πολιορκίαν,
 τινές του φίλοι ἐστράφησαν, ὅπου πολλ' ἀγκποῦσιν,
 λέγοντες ὅτι θέλασιν σὲ φῶς αὐτὴν νὰ δοῦσιν,
 διὰ νὰ σκοπήσῃ κάθε εἰς τὴν περασμένην μάχη,
 20 σὲ Τοῦρκου καταφρόνιον, χαρὰν μεγάλην νᾶχη,
 καὶ νὰ δοξάσῃ τὸν θεόν, καὶ νὰ παρακαλέσῃ
 κάθε σημεῖον στούρκικην βλάβην νὰ καταπέσῃ,
 καὶ ἄλλον νὰ φέρῃ εἰς λογισμόν, κόπον νὰ δώσῃ πάλι,
 τῆς Κύπρου τὰ καμώματα σὲ στίχους νὰ τὰ βάλῃ,
 25 ὅταν μεγάλη δύναμις Χριστοῦ τοῦ ἀοράτου
 τὴν ἄνωθεν βοήθειαν στείλῃ στὰ πλάσματά του,